

Telegraful Român

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—
cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorități
și străinătate Lei 15.000.— De sprijin Lei 20.000.—

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 20 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

23 August

Ziua de 23 August din anul 1944
intră definitiv în istoria de zbucium
a Neamului românesc. Ea echiva-
lează cu o cotitură zdravă și ho-
tărăată în calea poporului nostru către
un destin mai bun și mai prietenos.

Data aceasta își durează un
contur mai pronunțat prin aprecierea
obiectivă a împrejurărilor în mijlocul
căror s'a produs deslipirea noastră
dintr'o alianță păgubitoare. Carul ne-
mului trebuia oprit în loc și apoi
pornit cu toată graba și cu o bărbăție
fără precedent într'o direcție
nouă.

Abia acum, după un an de zile,
se poate înțelege mai deplin situația
grea de atunci. Și abia peste ani și
ani vor putea fi apreciate în dreaptă
lumină, consecințele actului dela 23
August 1944. Dar tot numai într'un
răstimp larg vom fi în stare să elo-
giem, după toată cuviința, bărbăția
și curajul unui Rege tânăr, bărbăția
înțeleptului nostru Suveran. Fără ho-
tărărea M. S. Regelui Mihai I, în-
torsătura dela 23 August nu putea
prinde chip și făptură. De aceea, El
intră în istoria noastră națională. Su-
veranul se așează, cu tot elanul Său
tineresc, în galeria vrednicilor noștri
făuritori de istorie.

Dar actele mari din istorie nu
pot fi totuși explicate fără conside-
rare la realitățile puternice și per-
manente din care fășnesc cu toată
vigoarea. O asemenea permanență
este și cea națională. Aceasta a pre-
zidat, de bună seamă, hotărărea Re-
gelui. Neamul românesc fierbea în
așteptarea întorsăturii dela 23 Au-
gust. El se dorea, cu tot sufletul său,
după alianța care i-a adus întregirea
din 1918, după mijlocul care să-i
înlesnească realizarea independenței
și integrității naționale, după instru-
mentul care să-i garanteze perma-
nența în istoria noroadelor. Numai
așa poate fi înțeleasă participarea în-
tregului neam românesc în lupta sa
de eliberare, participare ce stă la te-
melia izbânzii de azi.

Consecințele actului dela 23 Au-
gust sunt cunoscute acum tuturor.
Dacă ne gândim la ceea ce s'a în-
tâmpnat cu neamuri care au conti-
nuat să stea și să lupte în cadrul
unor alianțe nefirești, putem înțelege
din destul ce consecințe ne-ar fi fost
rezervate și nouă fără actul resta-
urator din vara trecută.

A urmat apoi armistițiul din Sep-
temvrie 1944. El este un act repa-
rator. Sarcinile lui nu sunt ușoare
pentru noi. Dar împlinirea conștiin-
cioasă a lor însemnează cavalerism,
datorie și demnitate. Împlinirea a-
ceasta angajează fața neamului, față
care trebuie să se prezinte curată în
lume, între alte neamuri. Și gre-

Predica actuală

Este aproape de prisos să spu-
nem, că rolul predicii este propove-
duirea prin grai viu a Mântuitorului,
îndoctrinarea credincioșilor în spiri-
tul învățaturii creștine. Firește, această
îndoctrinare trebuie să poarte pecetea
ortodoxiei, adică să fie curată de
orice pervertire a adevărului autentic
creștin și să-l înfățișeze pe ace-
sta în puritatea lui originală. Căci
numai o atare îndoctrinare constituie
— eo ipso — cea mai sănătoasă în-
drumare a omului pe cărările întorto-
chiate ale vieții.

Cu aceasta nu vrem să spunem
că predica dela altar trebuie să re-
zolve toate problemele legate de vi-
ața pământească, în sensul c'ar fi
chemată să răspundă la toate între-
bările mari sau mărunte ce frământă
această viață, sub toate aspectele ei.
Căci în cazul acesta predica n'ar mai
fi autentic creștină ci cu totul adâncită
în cele ale pământului. Evident, ori-
entarea în predică pornește dela pământ
la cer, dar are ca țintă prim-
ordială îndrumarea creștinului spre
ajungerea scopului ultim: desăvârșirea
și fericirea veșnică. Ca atare,
predica este — și trebuie să fie — o
îndrumare a omului pe cărările vieții
numai în sensul că proiectează asupra
tuturor problemelor vieții, razele concep-
ției creștine despre lume și viață. Ceea-
ce este identic în fond cu orientarea
deplină a vieții, întrucât concepția
creștină despre lume și viață este așa
de superioară și de cuprinzătoare,
încât cuprinde în sine tot ceea-ce-i
esențial și absolut necesar pentru
realizarea unei vieți desăvârșite.

În zilele noastre, când se declară
mereu că vremea vorbelor a trecut
și că a sosit vremea faptelor, s'ar
părea că predica n'ar mai fi necesară.
De fapt însă, predica este astăzi
mai necesară decât oricând.

Nu numai pentru că ea nu face
parte din ceea ce se numește în de-
obște »vorbirea goală«, ci și pen-

șelile mai mici se plătesc, așteaptă
să fie reparate. De ce dară n'am
plăti cu demnitate o greșală mare!

Acum suntem în 23 August 1945.
Războiul cel mai groaznic din lume
a luat sfârșit. Măndrii noștri ostași,
cari au participat cu glorie la des-
robirea Ardealului de Nord și a Ceho-
slovaciei, se întorc la vetre. Ei ne
găsesc de partea Aliașilor. Mulți dorm
însă pe veci în brazda viforniței. Ei
alcătuiesc cohorta eroilor, îmbogățind
legiunile celor cari și-au pus viața
pentru cel mai mare bun pământesc:
pacea lumii. Ei stau și cu noi, ca
să grăiască în fața noroadelor despre
pacea la care se lucrează acum: pacea
dreaptă pentru toți.

D. CĂLUGĂR

trucă oricât am vrea să fim de di-
namici, constructiviști și antiteoretici,
avem nevoie de orientare în orice
întreprindere din viață.

E știut doar că orientarea fixează
ținta în spre care tindem, economisește
energiile prin evitarea risipei fără rost,
dă dinamismul și calitatea faptei.

Iar dacă o considerăm prin pri-
ma împrejurărilor actuale, atunci
necesaritatea predicii apare acut ne-
cesară. Trecem astăzi prin sguduiri
și frământări mari, cari deși au în-
ceput de mult, n'au încetat încă. E
vremea cristalizării unei noi concepții
de viață obștească și a ză-
mislirii dureroase a unei noi structuri
a vieții sociale. Dacă omenirea
nu va ajunge după acest groaznic
război, la realizarea acestei noi for-
mule de viață, atunci n'a făcut nici
un pas real spre adevăratul progres,
dela care poate aștepta o viață mai
bună.

În căutarea sbuciumată și uneori
furtunoasă a acestei noi formule
de viață socială, conducătorii de de-
stine simt — uneori poate fără să-și
dea seama — nevoia unei orientări
sau îndrumări superioare, care să le
lumineze drumul deplin și să le asig-
ure izbânda. Așa fiind, nu-i de mi-
rare că astăzi se cere atât de insis-
tent preotului să fie »lumina lumii«
și »sarea pământului«, adică factor
de orientare și de îndreptare a vieții
obștești.

Ori toate aceste împrejurări re-
liefiază până la evidență deplină,
acuta necesitate a predicii în zilele
noastre. Predica e chemată să răspundă
deplin la cerința atât de insistentă de
a fi »lumina lumii« și »sarea pământu-
lui«. Mai presus de toate ea este
chemată să arate și să sublinieze
necesitatea și valoarea prezenței cre-
știnismului în inima frământărilor
sociale de azi, calitățile lui de factor
social dinamic. Căci numai inspirate,
îndrumate și susținute de creștinism,
strădanțiile actuale după o altă orând-
uire obștească și după o dreptate
socială, vor putea da roadele dorite.
Fără omul transformat și înobilat în
duh de viață autentic creștin, nu se
poate sălășlui în lume pacea și bună-
starea dintre oameni.

Dar predica nu poate îndeplini
acest rol de orientare socială în fră-
mântările de azi, dacă nu-i ea înșiși
actuală. Ce avem să înțelegem sub
predică actuală? Prin însăși esența
și valoarea sa, creștinismul este veș-
nic actual, dar trebuie arătat ca atare
lumii. Aceasta se face prin predica de
actualitate, care constă în înfățișarea
adevărului creștin prin prisma vremuri-
lor și împrejurărilor de azi. Creștinismul
apare viu și veșnic nou numai fă-
cându-l deschis vremurilor de azi,
numai prezentându-l lumii în oglinda

situațiilor și frământărilor actuale.
Iată, de pildă, câteva teme care se
mișcă pe această linie: creștinism și
democrație, creștinism și dreptate so-
cială, creștinism și muncă, etc. etc.
Prin urmare, toate problemele care
frământă tâmpla omului, agită inima
și-i cuceresc viața, trebuiesc privite
sub unghiul creștinismului. Ceea-
ce va da tuturoara prilejul să vadă cât
de actual și cât de necesar e crești-
nismul și în viața zilelor noastre.

Predicând în felul acesta, facem
o muncă dublă: arătăm lumea în
problemele care-o frământă mai mult
și totodată consolidăm creștinismul
în minți și în inimi.

S'ar putea obiecta că prin pre-
dica de orientare socială cădem în
greșală de a face din creștinism ceea
ce nu este și anume un sistem so-
cial. Evident, creștinismul nu-i un
sistem social, pentru că scopul său su-
prem nici nu-l reclamă ca atare. Dar
razele învățaturii sale — ca cea mai
desăvârșită concepție despre lume și
viață — orientează amplu și salvator
problema socială. Ori, mai ales as-
tăzi, problema socială sub toate as-
pectele ei, are neapărată nevoie de
luminile creștinismului.

Un alt element ce trebuie să se
adauge predicii pentru a fi actuală, este
acela de *predică profetică*. Dacă fără
omul transformat și înobilat în duh
de viață autentic creștină nu se
poate sălășlui în lume pacea și bună-
starea, atunci e dela sine înțeles că
cetățeanul acestui veac trebuie îndru-
mat pe drumul de întoarcere la pi-
cioralele Mântuitorului. Drept aceea,
predica actuală trebuie să îmbrace
forma profetică de glas de tunet,
care sgudue conștiințele adormite și
le trezește, chemându-le la pocăință
sinceră: »Pocăiți-vă și vă întoarceți
dela toate nelegiuirile voastre, ca ne-
credința să nu vă fie piedecă. Lepă-
dați dela voi toate păcatele voastre
cu care ați greșit și vă faceți o inimă
și un duh nou«. (Iezechil XVIII, 30-
31).

Actualitatea predicii se întregeste
apoi prin imprimarea unui caracter
apologetic-polemic. Sunt atâtea critici
îndreptate azi — ca întotdeauna —
împotriva creștinismului, unele din
rea intenție iar altele isvorite din
necunoașterea lui. În fața acestei
situații, se impune o *predică solidă*,
care să răstoarne obiectiv, sobru și
total tezele contrari creștinismului și
să legitimizeze — prin prisma actuali-
tății — punctul de vedere creștin. Prin
aceasta, orietarea socială sub unghiul
de vedere creștin se adâncește, iar
poziția creștinismului însuși se con-
solidează și mai mult.

Aceasta este adevărata predică
vie și actuală, aceasta este predica
care ne trebuie astăzi. Numai o
astfel de predică slujește creștinismului
și-i legitimează prezența în angrenajul
vieții umane de azi. Altfel de predică
e dăunătoare creștinismului, făcând
lumea să i se pară că creștinismul
este anahronic, mort, sau inutil.

Firește, o atare predică este pretențioasă și reclamă multă strădanie din partea preotului: studiu, adâncire a problemelor, meditație, ținare la curent cu toate frământările vremii sale și mai ales încadrarea existențială în aceste frământări, ce-eace-i tot una cu interiorizarea acestor frământări sau trecerea lor prin ființa sa proprie. Ea cere necruțător preotului — acolo unde e cazul — să iasă din obiceiul comod de-a da cantorului să citească predica din cazănie sau de-a bolborosi câteva cuvinte pe nepregătite.

În orice caz, oricâte jertfe am depune întru realizarea unei astfel de predici, suntem datori să nu uităm că numai printr'o atare predică putem sluji cu vrednicie lui Dumnezeu și poporului, ce-eace-i tot una cu afirmația justă că numai printr'o astfel de propovădure ne legitîmăm rostul și existența în sbuciumata viață de astăzi.

CORNELIU SÂRBU

LA CLUJ

Biserica în întâmpinarea luptătorilor

Cu prilejul intrării triumfale a trupelor bruitoare ale Armatei întâi, întoarse de pe front, în capitala Ardealului desorbit, un serviciu religios a avut loc în Piața Mareșal Malinowski, între catedrala Ortodoxă și Teatrul Național, oficiat de un sobor de 13 preoți, în frunte cu Prea Sf. Episcop Nicolae Colan al Vadului, Feleacului și Clujului.

După aceea, P. Sf. Sa a rostit o cuvântare „care a impresionat până la lacrimi”, după mărturia corespondentului ziarului „Ardealul” din Capitală (nr. 379 a. c.).

Printre altele, P. Sf. Sa a spus următoarele:

„Sunt lacrimi de bucurie și sunt lacrimi de durere. Sunt lacrimi de lumină nouă în care bucuria se revarsă ca în ziua praznicului sfintei Invieri.

Au fost ani când rugăciunile noastre în acest nenorocit Ardeal de sus au fost îndreptate către Cel Atotputernic să ne ajute să scăpăm din năpasta în care am căzut. Aceste rugăciuni au fost curate și fierbinți, pentru că bunul Dumnezeu ne-a ajutat ca astăzi să ridicăm nu rugăciuni de cerere, ci de mulțumire. De aceea îl mulțumim că ne-a împlinit întregul nostru vis, văzând armata glorioasă a Regelui Mihai I, întorcându-se acasă biruitoare prin Clujul nostru drag și sfântic. Alături de glorioasele oștiri ale armatei sovietice.

Mulți dintrîi cei ce au plecat dela vetrele lor nu mai sunt astăzi. De aceea gândul nostru se îndreaptă către acești eroi, plin de dragoste și recunoștință. Slavă Vouă.

(În timpul acesta, din avioanele cari dau târcoale, se aruncă o ploaie de flori, muzica întonează imnul Regal și Sovietic, iar mulțimea de popor izbucnește în urale de plîns și bucurie negrăită).

Din partea Bisericii unite a vorbit P. Sf. Episcop Iuliu Hossu.

Examen de diplomă pentru cântăreții bisericești fără școală.

Onoratul Minister al Cultelor a decis înțierea unui examen de asimilare pentru cântăreții bisericești fără școală, dar care au o practică de cel puțin 10 ani la strană.

Măsura aceasta constituie un act de dreptate mai ales pentru cântăreții bisericești din Transilvania. Pe urma ei, cei reușiți la examen, vor primi leafă pentru o muncă adusă în folosul duhovnicesc al poporului nostru dreptcredincios.

Examenul se va ține în ziua de 1 Octombrie 1945 și amănuntele în legătură cu organizarea lui vor fi aduse la cunoștința celor interesați printr'o circulară specială.

La mormântul Academicianului E. Hodoș

Cu plecarea lui Enea Hodoș pe calea, din care nu mai este întoarcere, Academia Română a pierdut pe unul din cei mai vechi și mai laborioși membri corespondenți ai ei.

Ales la 23 Martie 1904 el era menit să continue aci o respectabilă tradițiune literară, întemeiată de ilustrul său părinte Iosif Hodoș, care participase în 1866 la lucrările pregătitoare pentru înființarea acestei înalte instituții de cultură și unitate românească, rămânând membru activ al ei timp de 14 ani, până în ceasul morții, [1880]. Unuia dintre talentații săi fii, lui Nerva Hodoș, îi revine meritul principal pentru primele volume ale izbutitei publicații „Bibliografia Românească Veche”.

Numele profesorului Enea Hodoș, dela Școala Episcopului Ioan Popasu din Caransebeș, se impusese atenției celor cari l-au distins cu votul și încrederea lor, chemându-l printre membri corespondenți ai Academiei, în deosebi prin fecunda-i activitate didactică-literară, precum și prin curajoase inițiative de a răspândi cartea bună în cercuri mai largi. Colecțiunea *Biblioteca Noastră*, redactată de el în Caransebeș, cuprindea pe lângă chestiuni de folklor ca cele intitulat *Cântec băneșen*, *Cântec cătănești*, *Literatură populară aleasă*, pe lângă anume *Convorbiri pedagogice*, și scurte biografii istorice ca aceea scrisă de profesorul Iosif Bălan despre *Ioan Huniade*, *voevodul Transilvaniei*.

Până la 1904 ea atinsese nu mai puțin de 46 numere „cu bun material literar și istoric”, fiind destul de răspândită, pentru ca roadele ei bune să fie recunoscute. Aceasta îl îndreptățește pe cel că făcuse propunerea pentru alegător să afirme că „în familia de publiciști a răposatului membru al Academiei noastre, Dr. Iosif Hodoș, ocupă întâiul loc, ca muncă desfășurată, Enea Hodoș, profesor de limba și literatura română la Seminarul teologic din Caransebeș. D. Sa a crescut în noua școală literară și posedă în scris o limbă curată românească, ceea ce este o deosebită calitate a tuturor publicațiilor sale”. [Analele Academiei Române, Partea Administrativă și Desbaterile, Seria II, Tom. XXVI p. 197]. Spre a împărtăși publicului cititor românesc părți din bogata producție literară a marilor scriitori ruși, tânărul profesor dela Caransebeș nu a pregetat a se apuca să învețe limba, spre a putea să traducă chiar din originalul rusesc ceea ce socotea el potrivit pentru educația sufletească a lectorilor români. În toate strădanile sale publicistice, literare Enea Hodoș a fost călăuzit, până la vârsta de 87 ani de adevărul, pe care îl rostește părintele său într'o ședință a Academiei Române, la 1869, făcând constatarea că „popoarele și națiunile toate sunt create de Dumnezeu, nu pentru a se topi unele în altele, ci pentru a se conserva pure și independente ca tot atâtea părți constitutive ale omenirii”.

Preocupările de natură educativă și literară-pedagogică nu l-au părăsit pe Enea Hodoș nici după ce s'a despărțit de catedra din Caransebeș. Dimpotrivă, ele s'au adâncit și ramificat în cursul neobositei sale activități publiciste ca redactor al *Telegrafului Român*, îmbrățișând cu sporită curiositate și cu ageră pătrundere fenomenele vieții literare-culturale și sociale-economice sau politice, pe cari le înregistra în coloanele acestui ziar, năzuind să le comenteze totdeauna cu discernământ critic, cu exemplară judecată obiectivă și cu grijă neadormită pentru o formă literară impecabilă. Înfruntând marele număr al anilor, Enea Hodoș a dat până în ultima clipă a vieții dovezi de uimtoarea tenacitate a pasiunii de scriitor, care-l însuflețea și care nu a putut fi frântă nici de povara adâncilor bătrânețe.

Cu astfel de însușiri eminente — s'ar putea întreba oricine — cum s'a putut întâmpla să rămână timp de 41 de ani, în calitate de membru corespondent, oarecum în anticamera Academiei, fără a i se fi oferit prilejul de intrare în categoria membrilor activi, unde i-ar fi fost locul?

Răspunsul la această întrebare îl poate oferi, în primul rând, hipermodestia firii sale cu totul retrase, străine de orice gest „mlădios și iscusit întru a se vâri”, cum se exprima el însuși într'o scrisoare dela 24 Ianuarie 1944. S'ar mai putea găsi, apoi, un răspuns potrivit și în schița alegorică a lui Turgheniev, care arată cum cele două virtuți cardiale, *binefacerea și recunoștința*, o singură dată s'au putut întâlni, nu însă pe pământ, ci la un ospăț, dat de însuși Ziditorul a toată făptura, în sferile cerești. „Amândouă virtuțile, încheie Turgheniev povestirea, s'au minunat neșpus: de când e lumea — și e destul de veche — atunci s'au întâlnit ele pentru întâia oară” [Tel. Rom. nr. 80 din 1944].

Sufletul lui Enea Hodoș descătușat de durerile lutului se va împărtăși de acum și el de recunoștința, întâlnită numai la ospățul din sfere cerești, unde va putea să ducă vrednicului său părinte Iosif, precum și talentaților săi frați Alexandru [Ion Gorun] și Nerva, solia despre a treia desrobire a Transilvaniei românești. Iar trupul său, istovit de mulțimea anilor grei și de munca întetită până în ultima clipă a vieții, își va găsi liniștea în acest mormânt, deasupra căruia ar putea strălucii minunatele versuri ale celui ce-și doarme somnul de veci sub „teiul sfânt” în cimitirul Belu, — versuri comentate de el, nu odată, dela catedra din Caransebeș ca și dela cea din Sighetul Maramureșului:

„Reverse dulci scântel
Atotștiutoarea..”

Deasupra-mi crengi de tei
Să-și scuture floarea.

Când n'oi mai fi pribeag

De-atunci înainte,

Aduceri aminte

M'or troieni cu drag..”

Troienească-ți cu drag, prețuite coleg Enea Hodoș, mormântul aducerile-aminte ale posterității, care nădăjduim că va înțelege să fie mai generoasă și mai pătrunsă de sentimentul recunoștinței decât contemporaneitatea adeseori atât de ingrată.

Dormi în pace!

I. LUPAȘ

Jertfă și Iubire

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne-a arătat prin jertfa Sa pe cruce nemărginita Sa iubirea dumnezeiască. Fără jertfa de pe cruce, toată lucrarea de mântuire pe care a revărsat-o Mântuitorul peste lume, ar fi fost nedepășită. Prin jertfa Sa izbăvitoare din robia păcatului, a vindecat rănile omenirii din toate veacurile, făcând să rodească o viață nouă, o viață plină de sens. În jertfa de pe cruce s'a arătat iubirea Mântuitorului față de lume, iubire care a biruit moartea păcatului și ne-a deschis zările vieții veșnice.

Jertfă și iubire, răstignire și înviere, moarte și viață sunt elemente ce se întâlnesc în chip desăvârșit în persoana Mântuitorului, dar au putere a rodi spiritul omenesc în toate veacurile.

Jertfa este condiția desăvârșirii noastre, desăvârșire ce constă în iubire față de Dumnezeu, iubirea creștină prinde viață în sufletul nostru, pe măsură ce jertfim în noi patima egoismului, ce ne ține legați de pământ. Fără această jertfă de sine, care se numește în graiul misticilor *lepădare de lume*, nu e cu putință să culegem rodul dragostei adevărate. Câtă vreme stăm în robia patimilor ce ne țin

legați de lume, nu avem tăria să mărturisim pe Hristos.

Este vremea să ne verificăm iubirea noastră față de Hristos și să dovedim prin jertfa noastră, dragostea față de Mântuitorul.

Oamenii veacului înțeleg să facă multă jertfă pentru dăinuirea și fericirea lor în lume. Căci toată strădania unora de dimineața până seara, urmărirea mulțumirea și satisfacerea trebuințelor legate de viața aceasta. Omul urea să fie situat în veacul de acum. Și într'o măsură oarecare este îndreptățită această pretenție. Căci tot omul are dreptul și chiar datorită să-și câștige „pâinea cea de toate zilele”. Dar toate aceste trebuințe sunt legate de lumea simțurilor, în care ne mișcăm. Ele nu pot satisface pe omul cel sufleteș, care se dorește după altă hrană. Nu suntem robii cărnii ce o purtăm cu noi. Avem în adâncul ființei noastre dorința de a depăși lumea patimilor și a trăi o viață duhovnicească, o viață mai aproape de Dumnezeu. Dacă ventru trup suntem în stare să jertfim mult, ca el să aibă cele necesare vieții, cu atât mai mult vom jertfi pentru suflet, fiind încredințați că acesta va trăi veșnic.

Am fi prea aproape de regnul animal, crezând că fericirea stă numai în trup. Omul este de omenie numai în măsura în care se dorește după o altă lume mai bună, mai fericită, după împărăția lui Dumnezeu. De dragul acestei împărății veșnice jertfim, totul chiar trupul cu patimile lui.

Aceasta este credința ce ne dă putere să biruim toate ispitele acestui veac și să trăim cu dorința unei vieți mai bune, mai fericite, a cărei desăvârșire o vom cunoaște în viața cea veșnică.

Suntem chemați în aceste zile de mari prefaceri, să aducem jertfa noastră pentru iubire, pentru Hristos. Să jertfim ce este trecător, pentru dragostea lui Hristos, iubim pe Hristos și Lui vrem să-l slujim cu toată ființa noastră. Dorosc mai bine să fiu în Iad cu Hristos, decât în rai fără Hristos, a spus un Sf. Părinte, voind prin aceasta să arate nebunia dragostei pentru Hristos.

Suntem convinși, că numai prin slujirea lui Hristos, a Binelui și Adevărului Suprem, ne facem datorii față de neam. Poate să mă despărț cineva de credința și dragostea aceasta? Nici moartea, nici viața. Nimic din lumea aceasta nu ne poate despărți de dragostea lui Hristos, căci El a biruit cu moartea Sa, moartea păcatelor noastre și ne-a pregătit viața veșnică. Veșnicia noastră stă ascunsă în comoara neperitoare a dragostei lui Hristos.

În fața iubirii lui Hristos dovedită prin jertfa Sa pe cruce, mă plec smerit și mă rog să-mi dea putere să-L pot mărturisii cu prețul oricărei jertfe.

Căci jertfa și iubirea sunt condițiile dăinuirii noastre demne și creștinești în acest veac, și tot ele ne pregătesc calea spre Împărăția cea veșnică.

Ieromonah Serafim

Nr. 7256/1945

(3-3)

Concurs

La Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan” din Sibiu este vacantă, pentru suplinare, catedra de științe biblice. Pentru numirea suplinatorului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Dela candidați se cere pregătire academică — licența în Teologie — și să fie de confesiune ortodoxă.

Cererea, însoțită de actele legale, va fi înalntată Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 24 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6746/1945

Notificare oficială

In Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1945/46 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 1 Sept. 1945, însoțite de următoarele documente:

1. Extras din matricola botezătorilor;
2. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.
6. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 1—6 Octomvrie; în 5—6 Octomvrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, de licență).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 7 Octomvrie, iar începerea cursurilor Luni în 8 Oct., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 50,000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didacru. Taxa de întreținere în Internatul Academice se va fixa ulterior. Pentru studenții noi înscriși stau la dispoziție 20 burse à 60,000 Lei anual. La Rectorat studenții anului I vor achita la înscriere, taxa de Lei 2025; an II Lei 1890; an III Lei 1890; an IV 1890 Lei.

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursu-

rilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenții din alte eparhii sunt obligați, în caz că nu vor servi în Arhiepiscopie, să restituie numai eventualele ajutoare ce le vor fi primit dela Consiliul Arhiepiscopesc.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 1 Oct. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverendă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri și trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergere, 4 șervețe, o saltea și o învelitoare de pat. Deasemenea va aduce 50 kg. grâu, care i se va plăti cu prețul zilei.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituosi vor beneficia de burse.

Absolvenților Academiei teologice „Andreiană» li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele popoului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 17 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7295 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în școala de cântăreți bisericești „D. Cunțan” din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești «Dimitrie Cunțan» din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sâțești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu putință și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai dreptcredinciosului nostru popor și cu deosebire aceloră dintre ei, cari urmăresc să-și crezee o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1945/46, își vor înainta, până la 20 Septemvrie 1945, cererile lor pe adresa: «Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești »D. Cunțan« în Sibiu», însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani impliniți. În ziua de 2 Octomvrie se va ține examenul de admitere, care va consta din probe practice asupra aptitudinilor muzicale ale candidaților. Tot în 2 Octomvrie 1945 se vor ține și examenele de corigență. Cursurile vor începe regulat în ziua de 3 Octomvrie 1945.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjuc, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă de pat, două ștergere, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțămîntea

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere pe întreg anul școlar este de Lei 170.000, la care se adaugă alimente în natură, constând din: 50 kg. făină integrală de grâu și 4 kg. untură de porc topită. Taxa calculată în Lei se va achita în trei rate și anume: Lei 60.000 la înscriere, Lei 60.000 la întorcerea din vacanța Crăciunului și Lei 50.000 la Paști. Alimentele vor fi predate economatului școlii deodată cu prezentarea elevului.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 1200 pentru baie, Lei 1500 pentru spălat, Lei 1000 pentru stricăciuni, Lei 250 pentru bibliotecă, Lei 50 taxă de certificat. Total: 4000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, după cum vor fi prețurile pieții.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreți bisericești. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să-și trimită la Școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem Oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu lunar potrivit, conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, întru cât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt pofțite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji și luminați, cari pot fi atât de minunat pregătiți pentru misionarismul dumnezeescilor sale învățături și în școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor, să nu necotesească chemarea de față, ci — dimpotrivă — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 31 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Pater Iani și Ocna-Sibiului

Rolul bogatului negustor din Alba-Iulia în acțiunea mitropolitului Atanasie de a trece pe Români la Biserica romano-catolică este bine cunoscut în istoria Bisericii noastre. L-a mustrat pe acesta în termeni aspri și categorici să nu facă acest pas. Pentru aceasta Atanasie l-a dușmănit, declarându-l „bulgar”, „spion al Domnului din Muntenia”. Pater Iani a fost însă Român bun și ortodox intransigent.

Venit din Macedonia din orașul Tarnova s'a așezat în Alba-Iulia pe la mijlocul secolului al șaptesprezecelea. Având un spirit comercial excepțional, s'a avântat în felurite negustorii, ajungând în scurtă vreme la o avere respectabilă cu proprietăți în Alba-Iulia, Partoș, Sebeș-Alba, Si-

blu și Ocna-Sibiului și cu legături cu domnitorii Const. Brâncoveanu și Șerban Cantacuzino, dela care câștigă moșia dela Perişani. Este șeful companiei greco-române din Alba-Iulia și Sebeș, iar în 1672 al celei din Sibiu.

Sarea dela Ocna-Sibiului era un element bun pentru afacere negustorească. Pater Iani își pune ochii pe ea și în 1671 ia în arândă minele de sare dela Ocna-Sibiului și în 25 Mai 1671 face un contract pe timp de patru ani cu șase Români „curteni”, adică proprietari de case din Ocna și reprezentanți ai muncitorilor dela saie, stabilind în 23 puncte amănunțit toate obligațiile muncitorilor și ale arendașului. Originalul contractului „par instructionis”, într'o extindere respectabilă, se păstrează și astăzi în arhiva comunei.

În primăvara acestui an, dieta Transilvaniei decretase ca exploatarea sării să nu fie concesiunată decât cetățenilor ardeleni. Pater nu avea această cetățenie.

Făcând deci cerere, iar dieta îi acordă cetățenia în 10 Octomvrie 1672 cu dreptul de a-și agonisi proprietăți, dar cu condiția să respecte dispozițiile țării „megtartvas az ország decretuma és artikuluzait” și să nu jicnească interesele vecinilor „a vérekeek és viciansoknak ne praesjudikájjon”. (Aprobată III, 41).

Pater exploatează sarea dela Ocna-Sibiului, în arândă depozitul dela Murășport, de unde expediază apoi sarea cu corăbille pe Murăș spre Ungaria.

În 1675 s'a implinit termenul de patru ani. Încă înainte de termen, principele Ardealului, ajuns în jenă financiară, cere lui Pater să-și plătească arândă. Pater refuză. La ordinul principelui consiliul orașenească îl interzice continuarea exploatarei salinelor, pe cari le dă în arândă nobilului Szegedi Gheorghe de Micăsasa. Pater ridică în 17 Malu 1675 un protest energic, dar nu renunță la exploatare. Principele nu îndrăznește să soluționeze acest diferend.

În 1683 apoi se împacă Pater cu Szeghedii, rămânând amândoi stăpâni pe saline, iar Pater cumpără în Ocna pe seama glnereului său Czompo Iosif o casă, poreclită „casa roșie”, cu pământ arător, pășunat, pădure și fâneaț. Consiliul orașului face contestație. Dar și aceasta rămâne nesoluționată.

La hotarul Ocnei aparținea în vremea aceea și moșia dela Mândra, proprietatea orașului. Szentpall Ferencz, primarul orașului, lăcomește la ea și o cere dela principele Apaffi. Acesta i-o dă în folosință în 1679 pe lângă o arândă de opt florini anual pe seama orașului. Szentpall regulează moșia, face exploatare rațională, face un lac pentru cultura peștilor, renunță în toate cereurile nobilimii. Moșia dădea beneficii frumoase. Pe ea își pun ochii și Pater cu Szeghedii. În 1681, când Szentpall face contract unic cu orașul, pun mâna pe moșia dela Mândra și cei doi tovarășii. Asemenea volnicii se vede că erau în uz,

INFORMAȚIUNI

Protopopul Dr. Vasile Oană din Sebeș-Alba a adormit în Domnul, la 19 August 1945.

Răposatul a fost un om de muncă, o figură bine cunoscută și tot pe atât de bine apreciată în cercurile Preoțimii noastre.

Vom reveni.

Pelerinaj. În ziua de 8 Septembrie c. se face la Cloara, jud. Alba, pelerinajul anual cu programul obișnuit; în 9 Septembrie c. va avea loc pelerinajul la sf. Mănăstire Aftia [la „Plaișor”] 10 km. departe de comună. Casele mănăstirilor se găsesc în construcție. În cadrul lor s'au pregătit două camere pentru marii mutilați de război. Ajutorul public pentru mutilarea acestora este așteptat cu nădejde. Păr. C. Oancea și soția Valeria au donat pentru Mănăstire 4 jugăre de pământ.

Zi națională pentru rugăciuni. După intrarea sa în funcția de președinte al Statelor Unite, dl Truman a rostit o cuvântare, îndemnând poporul american la rugăciune pentru dobândirea victoriei. La terminarea războiului din Europa, Președintele a rânduit deasemenea o zi a rugăciunii de mulțumire pentru Dumnezeu.

Acum, după capitularea necondiționată a Japoniei, adică de „ziua Victoriei” dl Truman a stabilit că Duminică din 19 August 1945 „să fie zi națională pentru rugăciuni și mulțumiri aduse lui Dumnezeu pentru victorie”.

Președintele Americii este om al lui Dumnezeu și un pedagog religios al vrednicului popor american.

U. R. S. S. a reluat legăturile diplomatice și cu Bulgaria. Imprejurarea aceasta constituie un nou pas către normalizarea vieții internaționale și consolidarea păcii în Sud-Estul european.

După reluarea legăturilor diplomatice dintre U. R. S. S. și România. Ca urmare a restabilirii raporturilor diplomatice între U. R. S. S. și România, s'a procedat la numirea miniștrilor plenipotențiar în capitalele respective. Astfel M. S. Regele și-a dat acordul ca dl *Serghie Ivanovici Kafaradze*, ajutor de Comisar pentru afaceri străine al Guvernului din Moscova, să fie numit în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Uniunii Sovietice în România.

Guvernul Uniunii Sovietice și-a dat acordul ca dl *Iorgu Jordan*, profesor la Universitatea din Iași și membru al Academiei Române, să fie numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Uniunea Sovietică.

deoarece se mai repetaseră și în 1663 cu Gavril Alvinczi din Vurpăr și în 1665 cu Papolczi Ferencz din Ocna. Szentpali se plânge la principele Apaffi, care dă celor doi tovarășii un aspru avertisment: *parancsoljuk, ef'éét atentá! ni ne merészeljenek... abeli dólógért dekretális prebában ineráltnek magoknak tulajdonítsák*. Pater și Szeghedí nu se supun și nu cedează. Atunci ajung la soluția împăcării, toți trei rămânând stăpâni pe moșia dela Mândra. Documentul spune că Szentpali a făcut cu bucurie „örömet” tovarășile cu cei doi preteni.

În 1684 moare Szegedí. Arânda de 8 florin rămăsese tot în sarcina lui Szentpali, care nu plătește și orașul îl dă în judecată în 1701. Curând apoi moare și Szentpali și Pater rămâne singur stăpân și pe salinele din Ocna și pe moșia dela Mândra. Procesul dela 1701 se termină abia în 1720, când urmașii lui Szentpali sunt obligați să achite arânda pe toți anii trecuți.

Pater făcea frumoase afaceri cu sarea. Lăcomiau la aceasta și consilierii orașului. Dar în calitate de funcționari nu puteau fi și arândași. Pater, om isteț, le face

Mulțumiri. În numele credincioșilor mei aduc cele mai călduroase mulțumiri următorilor donatori pentru biserică noastră din Drăușeni. Dlu C. Albu, care s'a străduț cu strângerea sumei. Următorilor donatori sume: Soc. O. R. A. P. și dlul O. Iosif, 60.000 lei, Ministerul Cultelor care a donat 50.000 lei, Dumitru Nacu Președintele Asoc. Ref. Ardeleni care a donat 40.000 lei, Gheorghe Curca a donat 15.000 lei și Reuniunea Femeilor Române din comuna noastră 15.000 lei, Dl Iosif și Ioan Dracea suma de 30.000 lei, Maria Ion Albu a donat un vagon de var, în valoare de 230.000 lei. Paroh Valoare Șica

Dece nu se pot tăia animale. Toată lumea trebuie să înțeleagă că interdicția tăierii și consumului vitelor, a fost hotărâtă de Guvern numai sub imperiul unor necesități reale și în interesul superior al țării, având un scop îndoit. În primul rând, să se creeze condițiile necesare pentru a se putea face față prelevărilor de animale la care ne-am obligat prin Convenția de Armistițiu. În al doilea rând, să se evite distrugerea capitalului animal redus astăzi sub limita normală, spre a nu se premejdi Economia Națională.

Mareșalul Philippe Pétain, fost șef al Statului francez în timpul ocupației germane, a fost condamnat la moarte. Juriul a admis totuși, cu 14 voturi contra 13, ca pedeapsa să fie comutată în detențune avându-se în vedere vârsta înaintată a mareșalului

Bătrânul Mareșal a fost transferat în fortul Pourtaut, din Pirinei, unde va rămânea, probabil, până la moarte.

Doamna Pétain este pusă în libertate, dar nu are voie să-l însoțească pe soțul ei.

Jertfele omenești în războiul mondial abia terminat, după socoteli făcute în Statele Unite, se ridică la 60.000.000 de morți și răniți.

În războiul mondial din 1914—18, s'au înregistrat 17.000.000 de morți și răniți, deci aproape de patru ori mai puțni.

Dacă adăugăm alci pe orfanii, pe văduve și pe alți mulți năpăstulți, putem vedea, în toată întinderea ei, nenorocirea adusă de război la societatea omenească.

Bomba atomică. După cinci ani de experiențe și de cercetări, mai mulți oameni de știință englezi și americani au pus la punct o nouă armă de luptă și de distrugere. E vorba de *bomba atomică*. Puterea explozivă a acesteia este extraordinară. E destul să spunem, că o singură bombă atomică produce un efect egal cu acela al bombelor lansate de cel puțin 2000 de supraforțarețe.

Iacercarea bombei atomice s'a făcut mai întâi într'un câmp pustiu din America și apoi, în urma hotărârilor

dela Potsdam, au fost bombardate două orașe japoneze. Orașele au fost complet distruse de câte o singură bombă.

Noua armă de luptă a grăbit capitularea Japoniei, dar a provocat și îngrijorări fa omenire. De aceea au și început discuții între reprezentanții marilor state pentru un control internațional asupra energiei atomice. Puterea ei trebuie canalizată în direcția constructivă.

De altfel ziarul englez „Daily Mail” anunță că și bomba atomică și-a găsit dușmanul. Este vorba de artileria antiatomică. Ea va putea executa bombardamente la mari altitudini pentru distrugerea bombei atomice. Reza „Radar” ar ajuta întru aceasta, făcând să explodeze bomba atomică la o altitudine atât de mare încât să nu fie nici o premejdie pentru pământeni.

Capitularea Japoniei. În 14 Aug. 1945, Japonia a capitulat necondiționat. Actul acesta, apreciat de Japonezi ca un fapt știrbitor al onoarei lor, a deslănțuit un val de sinucideri printre Japonezii din patrie și din străinătate. S'au sinucis cu deosebite personalități marcante din viața japoneză, cei cari erau mai indicați să semneze capitularea.

Împăratul Hirohito a ordonat încetarea ostilităților din partea armatei japoneze. Cu toate acestea, mai există și azi unități care continuă rezistența.

Semnarea capitulării se va produce pe un vas de război. Generalul Mac Arthur va reprezenta puterile aliate și tot el va conduce acțiunea pentru ocuparea și pacificarea Japoniei.

Japonia nu va fi împărțită în zone de ocupație, cum s'a procedat cu Germania, ci va fi administrată în comun de Aliați.

Nr. 790—1945

[28] 1—3

Concurs

În conformitate cu decizia consiliului parohial luat în ședința din 25 Iunie a. c., publicăm concurs pentru întregirea parohiei Mociul de jos, de clasa I, protopopiatul Brașov, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Taxele stolare obișnuite în parohiile brăneze.
3. Sesiune parohială 19.123 jugăre pădure, în Predus.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc se vor înainta în termen oficiului protopopesc Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Duminică și sărbătorile ce li se va fixa de oficiul protopopesc, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărești, 26 Iulie 1945.
Oficiul protopopesc ortodox român Brașov.
Vasile Stoicanea
protopop

Nr 145/1945

(27) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I, *Hârțăganii* din protopopiatul Băița, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreună cu acest post:

1. Folosirea fostei școli confesionale ca casă parohială și a grădinii din jurul ei.
2. Câte una măsură (30 lit.) cucuz nesfărâmat sau una măsură ovăș (30 lit.), eventual contra valoarea în bani, dela fiecare familie. 1/3 parte revine cântărețului și crâșnicului.
3. Folosirea cimitirului.
4. Dreptul la una porție lemne din pădurea comunei. Transportul lemnului îl privește pe preot.
5. Stola obișnuită în parohie.
6. Salariul de Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Băița cu termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și încheierea de candidare la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încheierea prealabilă a oficiului protopopesc în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc Băița în încheiere cu consiliul parohial din Hârțăgani. Băița, la 16 Iulie 1945.

Dumitru Secărea
protopop.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Septembrie 1945

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2} Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „*Acățitul Maicii Domnului*”.

2. În *Dumineci și Săbători* dimineața la ora 8^{1/2} Utrenia, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. *Duminică în 2 Septembrie 1945*, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gh. Secaș și Alexandru Popa; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. — Predică: prot. M. Neagu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, preotul Dr. Ioan Chioartu, dela parohia Sibiu-Inferior.

4. *Sâmbătă, la Nașterea Maicii Domnului, în 8 Septembrie 1945*, servesc: Prot. Mihail Neagu, insp. Dumitru Călugăr și Ioan Muntean; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. — Predică: preotul Ioan Muntean. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, diaconul Simion Macarie.

5. *Duminică în 9 Septembrie 1945*, servesc: cons. Ieronim Grovu, Gh. Secaș și prot. Mihail Neagu; diaconii: I. Circov și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4 preotul Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefia.

6. *Vineri, la Înălțarea Sfintei Cruci, în 14 Septembrie 1945*, servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobăț, cons. Dr. Andrei Gălea, cons. Ieronim Grovu, Al. Popa și prot. Mihail Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. — Predică: prot. Mihail Neagu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, duhovnicul Nicodim Belea.

7. *Duminică, în 16 Septembrie 1945*, servesc: cons. A. Nanu, profesor Dr. N. Terchilă, prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, preotul Nicolae Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

8. *Duminică, în 23 Septembrie 1945*, servesc: prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și duh. Nicodim Belea; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie — Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, preotul prof. Dr. Corneliu Sârbu, dela parohia Sibiu-Trelstejari.

9. *Duminică, în 30 Septembrie 1945*, servesc: Prot. Mihail Neagu, ieromon. Varahil Jitariu și preotul Vladimir Turușancu; diaconii: Ioan Circov și Dr. Gr. T. Marcu. — Predică: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, prot. Mihail Neagu.

Citiți și recomandați în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Racordția și Administrația:

Academia teologică „Andreiană”
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28